

NOTA

Tots els que vulganebreces Setmanari de L'IGNORANCIA p'es corrèu pòden escriure lliurement a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
Un any..... 2'60 »
Números atrassats..... 0'10 »

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fóra Palma. Dins Mallorca. { 3 mesos.... 0'85
1 any..... 3'25
Dins España... { 3 mesos.... 1'00
1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evitá plets y questions.

SES DESDITXES DE MADÓ JUANA.

(ACABAMENT.)

Moltes son, amats ignorants, ses reflexions que vos podria fé respecte d'aquells infelisses que tenen sa desgracia de volé sortí de malsdecaps entregant s'hazienda en mans d'algun cap-verjo, com heu fé Don Gimenez, que ja coneixeu. Aquest pobre señó, avesat desde s'infancia à disfrutá de totes ses comoditats, que si no duya cotxo era perqu'estimava més doná ses faves à n'els pobres y estirarsé ses cammes per gosá de més salut, ara se veu à tení que valersé d'els amichs per podé menjá qualque mica; y tal vegada no estiga lluny es día qu'el vejèm morí à l'Hospital.... Y, ¡tot per una donació!...

Però no vuy parlá d'axò que mos distreuria de s'assunto nòstro, y tan mateix vòltros no vos esmenau, y per conseguint no faria més que rentá es cap à s'ase. Passèm, pues, à madó Juana.

Jò pensava que sa presència de Don Gimenez m'hauria alliberat d'es compromís en que me teníen ses disputes de mestre Jòrdi amb madó Juana; però com aquesta es cabessuda, y al pareixe un molt mal criada, no se mogueren de sa cadira y esperaren qu'aquell s'en anás. Apenes tornàrem está totsòls, mestre Jòrdi me digué:

—Un' altre de ses desgracies que me abruman à causa de sa llengo de sa méua dòna, es sa mala educació d'els infants. Ella se queixa molt d'axò, però no té en conta qu'ella mateixa n'es causa. Els meus fiys, ja desde petits, no han sentit de sa boca de sa mare més que paraules grosseres, flastomies y maldicions, y com es natural, encare no saben señarsé y ja li tornan lo que reberen. ¿Tròba, vostè, que axò té res de estrany? Ydò, bé; val'aquí sa méua dòna certant à tots els missés del mon, qu'els seus fiys la maltractan. ¡Com si la Justicia pogués adressá amb un día lo qu'ella ha torsut amb tants d'anís!

—Basta, mestre Jòrdi, basta. Conech

que sa rabó vos sobra. A n'axò s'hi ha de posá remey. Vos, madó Juana, m'heu contat moltes desgracies, però sempre m'heu amagat sa principal, qu'es sa que teniu dins vos mateixa. Vos lamentau de no podé fé entrá en civella à n'es vòstro hòmo y à n'els fiys, però may vos queixau de no podé dominá es vòstro còr. Pues bé: aprovau de conseguí axò y veureu com es vòstro espòs y els vòstros fiys mudarán de viure. Si vos estau tan bruta, ¿com voleu rentá els altres? ¿No compreneu qu'axò es materialment impossible? Per arribá à tení pau amb sos altres, es menesté primé tenirla amb sí mateix. ¿Com voleu podé conduhí es vòstro hòmo per bòn camí si amb so cariño y afabilitat no li feys agradable sa vida honrada de sa familia? ¿No heu sentit à dí que *fum y mala cara trèuen sa gent de casa*? Ydò, procurau qu'à cavòstra no hey haja may fum negre ni cares farestes, y veureu com es vòstro homo no cercará cases estèrnes. Madó Juana, desenganauvós; familia sense amor no es familia. Allá abont no hey ha amor no hey pòt havé felicitat. Els fiys d'un matrimoni sense pau, son casi sempre fiys malscriats, y Deu Nòstro Señor, que volgué fé de sa familia un planté de còrs y un jardí d'ànimes, quant per falta de reguín amorós, els còrs se sècan y ses ànimes se pèrden, ecsigeix un rigorós conta à n'els hortolans, que son els espòsos.

—Señoret, (esclamá madó Juana). Vostè predica com un sant; però, ¿per ventura jò he nascut per sofrí els malstractos d'aquest, sense badá barres? Jò'm recòrd que quant me vaitx casá, ma-mare em digué: «Juanita, tots dos vos casau un mateix dia; que sa tèua sia sempre sa derrera.»

—No seria mala bestiassa sa vòstra mare, y que 'm perdon allá hont es, (li vaitx contestá tolduna per escusá sa respòsta de mestre Jòrdi, que ja estava més encès qu'un pebre de cirereta recordant-sé de sa séua sogra). Sense haverla coneguda, desd'are puch assegurá que seria tan *desgraciada* com vos, per no volé recordá lo que Deu mana à tota dòna casada.

—¿Y qu'es lo que Deu mos mana?

—Sa còsa més senzilla: *que visquem subjècte à s'hòmo*. Si s'observas aquest precepte, si ses dònnes no s'empeñassen, amb sa séua vanidat, à volersé igualá a n'els hòmos, casi tots els matrimonis mal avenguts serían una bassa d'òli. Si sa dòna, antes que tot, aprengué d'essé dòna, es es dí, essé s'àngel de sa familia, que per axò li ha donat Deu els dons naturals de dulsura y bellesa que s'hòmo no té, tot estaria acabat. Diu un refran que *com un no vol, dos no se barajan*; y axò es una veritat qu'acusa à casi totes ses dònnes que se pòrtan mal amb sos marits, perqu'es ben cert que si elles en lloch de fé es gall y trèure sa llengo, callassen y sofrissen amb paciència els defèctes d'els seus espòsos, y després amb dulsura y cariño procurassen apolí lo aspre y adressá lo torsut, sa pau reynaria en la familia y sería ben raro s'hòmo que lart ó prest no regoneixqués ses séues faltes, y tornás à n'es bòn camí....

Aquí arribava jò de sa méua *perorata*, quant madó Juana, no sé si en veritat ó si perque no podia sofrí ses méues llissous, digué que s'en anava à ca-séua per arreglá es diná.

Quant vaitx quedá totsòl amb s'hòmo, li vaitx dí:

—Veys, mestre Jòrdi, no tota sa culpa es de sa vòstra dòna. Si vos sabessu essé hòmo, axò es, si vos quant veys que sa vòstra dòna, escitada p'es mal esperit, vos vol reñá ó insultá, en lloch d'alsá sa ma per pegarlí l'alsavau fins à n'es vòstro front per señarvós en nòm del Pare; si en lloch d'alsá es cap per fogí de sa casa l'aixecasseu per mirá al Cèl, abont están Deu es vòstro Pare, y María Santíssima sa vòstra Mare, ó ficassu sa vòstra vista en algun Sant-Cristo que vos enseña à sofrí, veuríau com totes ses vòstres disputes s'acabarian en ménos d'un mes. Sé que parl à un hòmo que se té per cristiá, y per axò m'atreveisch à parlá d'aqueixa manera. Vos sou un hòmo à ne quí no falla es temps per goñá un bòn jornal; y pròva d'axò ses tres ó quatre hores que

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓ.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
nùm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort,
nùm. 11.
Can Pèp Tous,
Plassa de Cort,
nùm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

cada dia perdeu dins es cassino ó sa taverna, ó conversant amb qualsevol que venga a ca-vòstra. ¿Per què, pues, no heu d'aprofitar p'es vòstro bé y p'es de sa familia, un pòch d'aquest temps tan preciós que perdeu? ¿Per què quant vos axecau d'es llit no procurau que sa vòstra dòna y els infants compleixcan com a bons cristians? ¿Per què no podeu dedicar mitja horeta per anà a ohí una missa? ¿Heu pensat may amb sos moltíssims de bens espirituals y temporals que s'assistència a n'aquest sant Sacrifici produheix a n'els pares de familia?... ¡Ah! mestre Jòrdi, que de còses vos podria dí si es temps m'ho permetés, y veuriau que no es estrany si rebeu mal pago d'els vòstros fiys y maltractos de sa dòna, quant vos pagau tan malament a n'Aquell que vos ha donat el ser, que vos mantén.... y vos *sufréix*!

—Don Toni; vostè ara m'fa recordar de quant anava a escola qu'es mestre sempre mos deya: «sa Missa cada dia y el Rosari tots els vespres umplen ses cases d'una pau y felicitat que sòls comprenen els qui practican tan santes devocions.» Y no sòls axò mos deya sinó que mos hi anava acostumant acompanyantmoshi sempre que podia.

—¡Ell sabeu que n'hi ha de còses bones que les sabem d'els Mestres, però qu'els vicis mos fan olvida, fins que vé un dia que per carambola mos recordam d'elles, y llavò estimantlès en lo que valen procuram posarlès en practica!

—Ah! si senó. Lo qu'es jò, me crega, ara m'he resolt a fé lo qu'aquell bon homo m'ensená, porque vosté m'ha ferit a n'es viu.

Axí continuarem breus moments parlant des gran bé que pòt fé un bon mestre d'escola que sab despreciar ses hēses, riayes ó bramuls d'aquells que los desprecian y en fan objeete de burla porque no saben comprendre sa séua gran missió, y luego mos despedirem quedant jò molt satisfet d'havé pogut posar pau a una familia després de més d'un any d'incomodarmē.

Despuys-ahí, dijòus, vaitx anà a l'Hospital per visitá els malalts, (conforme iench de costum, y Deu no m'ho tenga en retrèl) y coneguent que n'hi havia de nòus, me vaitx dirigí a un llit d'hont sortían grans jamechs y me tròp frente a frente de madò Juana qu'estava feta una *llatze*, tota plena de còps blaus y escarrinxades.

—¿Qu'es estat axò, madò Juana?

—¡Som molt desgraciada! (me contes-
tá amb una veu que casi no la sentian.)

Per no ferla cansá me vaitx dirigí a una mònja que l'assistia, y me contá qu'es dematí havia tengut questions amb s'homo. *Ella* n'hi volgué dí quatre de fresques y *ell* li rompé quatre costelles y li fé quatre escarrinxades, y li rebassá quatre manats de cabeyas.

Es temps que sa mònja m'ho explica-
va arribaren els metges y tractaren de curarlè.

—Aquí hey ha fractura de s' *húmero*, (digué un;) será precis tayarli es bras.

—¡Ca, no senó! (li vaitx respondre fent sa mitja;) jò conech sa compleció d'aquesta dòna. En lloch de tayarli es bras será molt milló que li tayan un' altre còsa.

—¿Quina còsa? (me preguntaren tots admirats.)

—Sa llengo; (los vaitx respondre ben sério.)

Com podeu pensá, tots se posaren a riure; però quant los vaitx havé contat lo que passava, convengueren en que sa méua propòsta no estava tan fora de llòch com parexia a n'es principi.

¡Quantes *madò Juanes* no haurian de plorar els desprècis d'els marits y sa perdició d'els infants, si se feyan acursá sa llengo per algun d'els metges que tant abundan a ses *parròquies y ses iglesias*.

J. F.

ES MES DE MAITX.

Quant veitx del Maitx l'encant y la verdura,
renaix en mí l'amor y la ternura
per la Mare-de-Deu;
y els cantars bells que en dolsa melodia
el mon catòlich canta per Maria
axamplan les aletes del còr meu.

Cubèrts els camps se veuen de floretes,
fresques y hermoses, plenes de gotetes,
de rohada d'els matins.
Quant el sol surt los obri les poncelles
y agrañides del tot li donen eltes
aromes y perfums de los més fins.

Munta el Sol en el Cèl, y d'allà envia
colors a mils demunt les flors del día,
tot el mon alegrant.

Torrents de llum que volán per los ayres
y mesclantli les flors ses doises flayres
la bellesa del Mes van augmentant.

Los jardineros del mon cullan rosetes
cascays, clavells, y dalies, y violetes
dins son jardí frondós,
y en fan coronas y guirnalles belles
per dú d'els Temples Sants dins les capelles
y per mostrár a Maria sos amós.

Pitxers hermosos los altars compònen
y hermosos cants per dins l'espay ressonan
que puján cap al Cèl;
amb los séus prechs mesclats les animetes
humils li envían de virtuts floretes
qu'han renauscut dins lo seu còr faèl.

Y un mantell blau ne fan brufat d'estrelles
que teixiren de gracia mil doucelles
plenes del amor sant.
Y en lo cap de la Vèrge es veu posada
una corona amb cent brillants brufada
que son còr amorós va fabricant.

Dins l'ampla mar d'amor ahont sempre es negan
los còrs qu'hey van y caplicades pegan,
també hey neda el meu còr.

¿De vos, Maria augusta, Vèrge pura,
qu'allà estáu tota plena de ternura
no es dirigeix a mí cap fletxa d'òr?

Si d'impures passions el fòrt oratge
s'en du el meu bot y estorba el meu viatge
que va ben dirigit

Mare clement; porque no feys que cessan
y seguirá ma nau los qui travessan
el vòstro mar, encés mon esperit.

Dins aquest mes obriu ampla badia
per podè arribá a pòrt, dolça Maria,
seyshí mon bot entrar;
y quant dins vòstron pòrt jò prenga entrada
y l'ancle pròp de Vos haja deixada
podré en el Cèl per sempre disfrutar.

A. T.

NOTICIES

*trètes d'un dietari mallorquí del sigle passat
relatives a les funcions fetes a Mallorca en
celebridad de la presa y conquista d'Orà.*

(ACABAMENT.)

Vuy dia 27 al convent de St. Francesch bey ha haguda comunió general de tots los estudiants escolistes. A la tarde en Montision hey ha haguda una processó *intra claustra* ahont han assistit tots los enagistes, Doctors Suaristes, congregants y estudiants actuals y han cantat Tedeum ab música. Feya la capa D. Jusep Pueyo Pre., Tresorer y Canonge y li feya Diaca D. Nicolau Burdils Pre. y Canonge. Després d'acabat el Tedeum ha dita una oració llatina molt elegant el Sr. Jusep Reus estudiant suarista.

Vuy a la tarde circa les 4 a St. Cristofol de la Bossaria en casa del Sr. Lluch Pons alies de la Meca, actual mestre de guayta lo any present, se ha dat un espléndido sopar a tots los esclaus mōros al mitx del carrer, a costa de dit mestre de guayta.

Dit dia a la tarde ha sortit un altre carro triunfal de la casa de D.ª Beatriu Sales V.^a Marquesa de Bellpuig, ahont anavan los sigüents personatges, tots ximpls de cases de cavallers, que no serveixen sino de divertiment del poble. Anavan dits babays vestits uns de dōnes altres de homens, ço es: en Pere del Marqués y en Toni To, vestits de dòna; en Gercui Nay y en Llorençoto, també de dòna; en Biel Racó vestit de bruja. En Xirimechs y n'Escanelles vestits de indios: en Baldat y en Xeremendinga vestits d'arlequins y després alguns músichs y altres homens que governavan dits ximpls. Feyan una representació molt vistosa.

Dit dia a les Ave Maríes tornaren a fer salve los bastions y les campanes a repicar, encengueren les alimares y circa les 8 surtí de Santa Fè d'els Calatre-

vins una pulida moxeganga que feren los manestrals *hoc modo*. Anava devant en Toni Benebene à cavall sonant el clarí; després dos esclaus cristians vestits à la espanyola, à peu portant una atxa encesa, després tretze esclaus mòros, à peu, fermats p'el còll ab cadenes y uns cordons de seda ab que arrossegaven el cap de Mahoma; després venían altres dos esclaus cristians à peu ab atxa encesa; després venían 4 tinents del Mestre de guayta à cavall demunt 4 muls que duyan 4 cadenes una cada un fermades al cap de Mahoma; després venia el Mestre de guayta ricament vestit coalcant dalt un cavall blanc, ab sa vara en la ma y en la dreta una espasa desembaynada acompanyat de quatre esclaus cristians à peu ab atxa encesa vestits à lo militar: després venia un manestral coalcant dalt un ase, vestit de Turch ab una bandera blava y mitjes llunes pintades; després seguían un capitá y tinent vestits de turchs demunt ases ab atxa encesa. Després venían una companyia de manestrals també demunt ases ab atxa encesa vestits de turchs y color gròch: després altre tinent y capitá y 50 manestrals del mateix mòdo y color blau. Altre ab 50 de color morat, tots de la forma d'els primers montats demunt ases y atxes enceses. Després venia un manestral vestit de mòro molt pulit representant à Bigotillos Rey que fonch d'Orá coalcant demunt un mul acompanyat de 4 turchs que anavan à cavall y feyan paper de Baxans, cada qual vestit del color de la tròpa; després venia un manestral que feya paper de Mestre de camp y 6 timbals que el seguían. Anava vestit à lo militar ab un bastó de general en la mà. Després seguían 50 manestrals vestits de granaders ab bèca peluda à cavall dalt ases ab divisa blava. Derrera d'estos venia el tinent y lo alferes ab una bandera vermella ab les armes de la Ciutat al mitx y à cada cantó pintat un lleó. Després venia altre capitá à cavall y 50 manestrals demunt ases ab bèca de granader y divisa vermella, detrás de estos son tinent y alferes ab bandera blava, pintades les armes del Regne de Mallorca. Després venia altre capitá à cavall y altres 50 del mateix mòdo ab divisa gròga y detrás son tinent y alferes ab bandera morada ab les armes d'Aragó. Després venia altre capitá à cavall y altres 50 del mateix mòdo ab divisa morada y detrás son tinent y alferes ab bandera gròga ab les armes del Rey. Tots los qui coalcavan dalt ases duyan un atxa encesa en la mà y los qui anavan à cavall duyan espasa en mà y una estafeta à peu ab l'atxa. Després venían 3 à cavall y el del mitx vestit de vermey y los altres un vestit de morat y lo altre de blau, molt ricament vestits ab plomes al capell y 6 estafetes à peu ab atxes enceses qui los acompanyavan. Després venían los Buens y 6 timbals tots à cavall, després

un carro triunfal ahont anavan musichs y molts de representants qui donavan gust. Era de veure lo pulit qu'havien enramats los ases y los més duyan per tapa-anques ó manta el reboşillo de la seua mestressa. Hey hagué curios que regá alguns carrés ab ori de somera, y era un gust senti la bramadissa que feyan los ases.

Vuy dia 29 dits, al Rl. Convent de St. Domingo à les 9 del matí ha vingut la Real Audiència, Regent, Fiscal y Algutsir major y assentats que son estats en les cadires de la part de Santa Catalina de Sena se ha tret à N.º Sr. patent y se ha cantat p'el P. Prior de dit Convent un offici ab música. Mes han manat los SSrs. Judges que à dit offici assistissen tots los Judges inferiors, Advocats, Notaris, Escrivans, Procuradors, Porters, algotsins y per últim tota la malehida canalla de gent maldita del Clot de Cort. Tenia temó la gent que dita Iglesia de Sant Domingo no s'en entrás ó no caygués, vejent que estava plena de gent dolenta.

Vuy dia 2 Agost de dit any han concorregut à la Iglesia de Sta. Clara tots los manestrals qui concorregueren à la coalcada demunt dita, y han feta comunió general; y el Sr. Bisbe los ha dat la Comunió, que certament es estada una funció molt pia.

Vuy à la nit se ha desperat un castell de foc que se ha fet dins mar demunt botes devant el Mirador de la Llonja. Durá el disparo circa de 3 hores. Era un pler veure la multitud de gent qui anà à veure los fòchs, puis de la punta del cap Enderrocat fins à la fortalesa de San Carlos estava tota esta ribera plena de gent. Fonch molt de veure y doná molt de gust à n'el pòble.

Vuy dia 5 Agost dit any en el Rl. Convent de Sant Domingo se han celebrades les exequies per les ànimes de los qui moriren en la presa de Orá *hoc modo*. En mitx de la Iglesia se ha fet un molt alt túmulo de 3 ordres de botes tot cubert de friseta negra y demunt, un conventual tapat de vellut negre ab coxí y demunt un capell, espasa y bastó. A dit túmulo entre atxes y ciris cremavan cincents y vint llums, dich 520. Lo altar major y les tribunes colaterals estaban aximateix cubertes de frisetes negres ab molts de ciris encesos. Concorregué à esta funció el Sr. Comandant, Regent, Intendant y Retgidors, el Sr. Bisbe y el Capítol. Digué la missa D. Gabriel Sales y Berga Canonge y li feu Diaca D. Nicolau Sales y Berga Canonge son germà. Acabat lo offici digué una oració fàebre molt elegant en llatí el Dr. Juan Roig Acolit que doná molt de gust al auditori. Al Cel los vejem. Amen.

Es copia

PEP D' AUBEÑA.

**

XEREMIADES.

Hem lletgit el llibre *Harmonia entre la Ciència y la Fé*, publicat p'el Pare Miquel Mir, es nòstro sabi compatrici de la Companyia de Jesús, y no podèm ménos de vanagloriarmós al veure que es un paisà nòstro el qui ha escrit còses tan belles y tan foudes com conté. Aquest llibre hauria de corre en mans de tothom y no hey hauria d'havè cap persona de una mica d'ilustració que no'l sabés de memòria com el Pare Nostro y no'l tengués en es lloch més honorífich y visible de sa seua llibreria.

Recomanám sa seua adquisició à tots els nòstros lectors.

**

Mes de xexanta anys havia qu'estavam sentint es sò raro de sa campana majó de Sant Jaume; per lo mateix aplaudim com es degut es qu'al cap y à la fi s'haja remediata aquest mal amb sa benedició d'una campana nova, que si no li han plañt els doblés será bona, sonará hé y durará molt.

S'esquerdarsé ses campanes no dependeix de si la tòca sa tramuntana ni de si li tiran un barret calent, ni d'altres ximpleres que mos contan com à capasses de fé aquest mal: dependeix de si dins sa lliga amb que l'han fusa hey han posat tota aquella cantitat de metal de valor que reclama per essé bona, y de si ha estada ben fusa.

Ara falta fé lo mateix amb sa campana gròssa d'Alaró, y amb dues ó tres petites de La Mercé.

**

Aquesta setmana hey ha hagut tres ó quatre desgracies de carros qu'han passat per demunt persones. ¿Quin día será aquell que aturarán es corre per dins Ciutat?

**

Se suplica à qualsevòl persona que se consider essé l'amo de dos bultos que varen deixá à s'hostal des carré d'en Fiol, n.º 8, d'aquesta Ciutat, que se present à sa major brevedat à retirarlós y li serán entregats donant ses señes.

**

A sa papeleria de Can Tous, plassa de Cort, núm. 14, devant La Sala, hey ha una gran varietat de Globos per fires, festes y altres divertiments, de 6, 8, 10, 12 1/2, 15, 25 y 50 palms d'alsada, à n'els preus de 4, 8, 12, 18, 26, 60 y 200 reals. Son fets de papé de seda superiò y amb so non sistema que son fabricats es casi impossible que se peguin fòch ni que cayga sa metxa es temps qu'está encesa.

També s'hi trobará un complet surtit d'aparatos de fòchs artificials apropiats per penjá à sa boca d'els globos, bengales y couets de tots colós.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 31 de Maix.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Y NOSTRA SEÑORA DEL AMOR HERMÓS

Coranthòres.—Acaban en el Socós.*Costums.*—Comènsan ses festes de carré. Sa de avuy es à sa Gerrería.

Efemerides.—1750. Se publicá un pregó de ordre de la R. Audiencia pena de 500 lliures prohibint que ningú de qualsevòl grau, estament ó condició que fos, pogués jugar al jòch de l'auca, y el Sr. Bisbe també posá pena d'escomunió à qui jugaria à tal jòch y que dins tres dies baix de les mateixes penes entregassen les auques y bolletins à los rectós de les parròquies. Cèrtament que fonch una cèsa molt acertada puis se era profanat tant este maldito jòch en Mallorca que totes les señores per jugar à dit jòch destruían les séues cases y tal vòlta per aquest motiu Deu estava irritat quantre de nosaltres puis en los diumenges y festes ningú apenes anava à les iglesias sino per oír missa y després à jugar al auca. Deu fassa que se olvit aquest jòch de los còrs de los mallorquins y mos don remey en les nostres necessitats.

Temps.—Regularment hò.*Signes.*—Es sòl en Géminis; y sa lluna en Capricorní.—Els nins nats avuy serán recelosos; y ses nines trempallamps.

Dilluns 1 Juny.

S. PAU PREVERE Y S. SIMEON MONJO.

Coranthòres.—Comènsan à Sant Nicolau en sufragi de alguns difunts.*Efemerides.*—1755. Fé aygo gròssa y pedra.

—1757. Fé bòyra tot lo día.

Temps.—Comènsa à desxondir-se sa calor.*Signes.*—Es sòl en Géminis; sa lluna en Sagitari.—Els nins qu' avuy naixquen serán baluets; y ses nines xemeròyes.

Dimars 2.

S. MARCELÍ Y S. ERASME MARTIRS.

Coranthòres.—Segueixen à Sant Nicolau.*Efemerides.*—1747. Morí el Sr. Marqués Gravina Mariscal de Camp dels Reials Etsèrcits. Lo enterraren à Sant Domingo.

—1755. Va fé aygo gròssa, tròns, llamps y fortuna.

—1754. Va essé Pasco del Esperit Sant y fé tròns y llamps y aygo gròssa.

—1756. Los inglesos tornavan à esser devant Menorca per defensá el Castell de Mahó. Los francesos volgueren asaltá el Castell y els inglesos volaren una mina y en moriren molts de francesos.

—1774. Se llevá el poder celebrar missa en el oratòri de la Pau y en el de Sant Cristòfol de la Bolsería.

Temps.—Bò, si Deu ho vòl.*Signes.*—Es sòl en Géminis; sa lluna en Sagitari.—Els nins nats avuy serán guapos y bòn per retgidos; y ses nines honestes.

Dimecres 3.

SANT ISAAC MONJO Y SANTA CLOTILDE.

Coranthòres.—Acaban à Sant Nicolau.*Novenes.*—Comènsan ses de Sant Onofre y del Santíssim Còr de Jesús.*Efemerides.*—1750. Encara durava la epidèmia però ja no feya tant d'estrage.

—1755. Vent fortíssim.

—1758. Un granader del Regiment d'Africa ha mòrt un mariner genovés amb una enflenxada, dins el carré de la Mar.

Temps.—Perillan xubascos.*Signes.*—Es sòl en Géminis; sa lluna en Acuari.—Els nins que neixerán avuy serán vius còm à centelles, y ses nines llamineres.

Dijòus 4.

✠ CORPUS CHRISTI

Y S. FRANCISCO CARASCIOLO FUNDADÓ

Festivitat del Còrpus en la Catedral.

Novenes.—Comènsa sa de S. Antoni de Padua.*Costums.*—Processó general en la Sèu. Avuy se solia trèure la ròba del Estiu.*Efemerides.*—1750. Duravan les malalties y va fé tant de fret aquest dia còm si fos es Febré.

—1754. Va vení es Regent nòu.

—1758. Dins Cala Manacor hey arribaren 3 bastiments de mòros. Volgueren fé un desembarc amb les llanxes y el torrè tocá es còrn y ells fogiren. Dins la Porrassa hey havia un altre bastiment de mòros que havia donat cassa à dos llauts.

—1781. Feren les processons del Còrpus sense gegants, dimònis, cavalls cotoners, ni ménos Sant Juan Pelós que portava el vestit de pell. L'ordre de privar esto era vinguda del Rey que no volia espectacles en les processons y llevaren també els encapironats, assotants y penitents

—1758. Trobaren à s'Arenal tapat d'arena un hòmo mòrt amb 7 ferides en el pit. Se judica qu'es un tal Valent que tayava en la Pescadería.

Temps.—Perilla qualque rebumbada.*Signes.*—Es sòl en Géminis; sa lluna en Acuari.—Els nins nats avuy serán fanés; ses nines coques blanques.

Divendres 5.

SANTS PACIFIC Y BONIFACI BISBES.

Festivitat del Còrpus en Sta. Eulalia.

Novenes.—Comènsa sa del Sagrat Còr de Maria.*Costums.*—Antigament se solia fé à Sta. Eulalia una hermosa processó ab una bella lledania.*Efemerides.*—1750 Aquest dia y los tres sigüents fé tant de fret que tothòm hagué de tornar trèure les capes y posarse d'hivèrn.

—1752 El Bisbe pretenia donar el canonicat vacant per mòrt de Don Juan Martorell, à Don Nicolau Villalonga y Truyols perque deya qu'era lectoral; y el Capítol ha protestat y volia passar à fer elecció.

—1758 Han agafat un fusté y un soldat qu'anavan robant en sa nit per dins Ciutat. Robavan per dins tavernes y botigues de vendre. S'han escapats dos mes qui han presa garriga.

—1774. Surtint S. Ilma. del Palau tocaren un combregar d'una pòbre dèna y ell devallá del cotxo y feu el combregar, donant ordre als capellans d'honó que la socorreguessen fins que fos adobada ó mòrta. De prònte li deixá dos duros.

Temps.—Çuart minvant à les 12'15 de la nit. Es perillós qu' avuy plèga.*Signes.*—Es sòl en Géminis; sa lluna en Piscis.—Els nins qu' avuy neixerán serán sense frè; y ses nines estufades.

Dissapte 6.

SANT NORBERT Y SANTA CÀNDIDA.

Festivitat del Còrpus en Sta. Creu.

Costums.—Sa parròquia de Santa Creu solia fé una hermosa y lluhida processó.

Efemerides.—1753. Havia cessat es mal temps però els mals de costat eran molts y molts los mòrts. En la vila d'Inca eran tants els malalts que los bòn no eran bastants per darlos ajuda. El Rector, Comu, Batle y Retgadors resolgueren fer una novena y festa al gloriós Sant Sebastiá nòstron Patró, y gracies à Deu han cessat los mòrts en dita vila.

—A Soller mataren un hòmo à puñalades.

—1758. Per estingí el grèmi de carnicés ha fet pregonar la Ciutat qui voldria arrendar l'abasto de la provisió de la carn y qui ménos hey diria la tendria. Axò va desmayar los supèrbs carnicés y avuy la carn va aná à 4 sòus y el Bou à 2 sòus.

Temps.—Segueix s'amenassa d'aygo.*Signes.*—Es sòl en Géminis; sa lluna en Piscis.—Els nins qu' avuy neixerán serán fòrts de cama y ses nines encaradisses.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—1M' es permès esperá En Pere y sa mestressa?

SEMBLANSES.—1. En que guarda els dobles.
2. En que no menja.
3. En que s'el está ajegut.
4. En que s'el prendre tou.

XARADA.—Pas-co.*PREGUNTA.*—Ombrá.*CAVILACIÓ.*—Ginard.

FUGA.—Na Catalina m'agrada perque té es parla amorós y sa boqueta d'enfós y es nas de rata pinada.

ENDEVINAYA.—Un papé de xigarro.

GEROGLIFICH

: B son jay! : tisis vol jahl!

ECSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assemblan unes botes à un teatro?
2. ¿Y un teatro à una estable?
3. ¿Y una estable à un convent de mònges?
4. ¿Y un convent de mònges à un hòmo?

XARADA

Ma primera es una iglesia
y es mèu tot heu es també.

PREGUNTA.

¿Quina es sa còsa milló de fé, en tení òli?

CAVILACIÓ

FER GRUTA

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge

FUGA DE VOCALS.

M.str. B.r.t.m.. B.r.r.s

q..nt p.s.s. s. m.s.s..

..nt fnt q.. d.. ..n br.s

l. s. e.r. amb ..n e.r.

ENDEVINAYA.

Després que mitx any de tira
quant es temps es mes alegre
be acobadot es mèu amo
aquest m'adapa y me penja.

(Ses solucions dissapte qu' óé si som otus.)

30 MAITX DE 1885

Estampa de sa Viuda y fays d'En P. J. Gelabert